

РЕШЕНИЕ

№ 16080

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2086** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на Х. Ш. М. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., съд. адр. [населено място], [улица], ет. 2, офис 7 срещу Решение № 20X/19.01.2026 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последващата му молба с рег. № УП 34438 от 23.12.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Безспорно е от фактическа страна, че с решение № 3223/16.04.2025 г. на председателя на ДАБ-МС е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила. Посоченото административно решение е обжалвано пред Административен съд – [населено

място], като жалбата е отхвърлена с решение № 5730/09.06.2025 г. , което е обжалвано пред ВАС, който го оставя в сила с решение № 9601/13.10.2025 г. Жалбоподателят подава последващата си молба с вх. рег. № УП 34975 от 08.01.2026 г. за предоставяне на международна закрила, която не е допусната за разглеждане по същество. Жалбоподателят посочва, като нови факти положението в С. след падането на режима на Б. А.; писмо, получено от съпругата му, живееща в С., че е търсен да бъде мобилизиран в армията, което ще го въвлече в участие във военни конфликти.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, в производството по подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила – такава, която според §1, т. 6 от ДРЗУБ, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата, и каквато молба безспорно е процесната, предвид изложеното по горе, се провежда производство по допускането ѝ от интервюиращ орган без лична среща молителя. В това производство се преценява само въз основа на писмени доказателства, дали се сочат нови съществени обстоятелства /факти/, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Относно първото фактическо основание, на което се подава последващата молба – променената обстановка в С. след падането на режима на Б. А., правилно административният орган взема предвид, че не е налице правна връзка между положението в С. в даден момент с наличието на осъдително решение на български съд за извършено от жалбоподателя престъпление на територията на Република България. Административният орган излага съображения, които се приемат от настоящия съдебен състав относно положението в С. след падането на режима на Б. А.. Правилни са съображенията, което се приема и от съдебната практика, че след този момент е налице значително подобрение на общата и политическа обстановка, както и положението във връзка със сигурността в С.. Подобрението е спрямо предходни периоди, които са обсъждани при проведените вече процедури по ЗУБ по отношение на жалбоподателя. след смяната на режима С. започва да се възстановява от конфликта, както във връзка с изграждане на нови институции и възстановяване на мира, така и икономически. Наблюдава се тенденция по завръщане на емигрирали сирийци по родните си места. Действително, положението остава много трудно, включително с остатъчни военни действия – изолирани и спорадични по своя характер, но при всички положения С. е тръгнала по пътя на възстановяването. За това съществена роля играе и Върховния комисариат за бежанците на ООН /ВКБООН/. Тези нови факти се вземат предвид от съда, като те не обосновават извод, че след декември 2024 г. и смяната на режима в С., там се наблюдава влошаване на социално-икономическото положение и ескалиране на военните действия – точно обратното.

Втората група аргументи на жалбоподателя да подаде последваща молба са обстоятелства от личния му живот, които до този момент не са обсъждани в производството по ЗУБ. По-конкретно - писмо, получено от съпругата му, живееща в С., че е търсен да бъде мобилизиран в армията, което ще го въвлече в участие във военни конфликти. Правилни са съображенията на административния орган, че от събраните по делото доказателства не се установява достоверност на изложените твърдения. Следва да се вземе предвид, че в наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на ВКБООН през 1992 г. , в глава V, „В“ е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба. В С. военната служба е задължителна и дезертирането се счита за криминално престъпление, но не се счита за преследване. Лице което е дезертирало или избягало от военна служба просто от неприязън към военната служба или страх от участие в сражение, не е бежанец. Съществуват, обаче, и случаи, при които необходимостта от изпълнение на военната служба, е единствената

причина да се иска статут на бежанец, т.е. когато лицето докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или валидни съображения на съвестта. По делото тези не се доказаха. Жалбоподателят декларира, че е политически неангажиран и не заявява, че отказва да служи в армията поради религиозни разбирания. Не се констатират и морални убеждения или съображения на съвестта, които да му попречат да бъде мобилизиран.

Правилно административният орган обсъжда разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, според която, хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Под други причини от хуманитарен характер се разбира не всяка друга причина, а се визират останалите случаи, които не са изрично предвидени в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в държавата на произход. Тези причини следва да са такива, които разкриват реален риск от посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в страната на произход /реш. № 3015/31.03.2022 г. по адм.д. № 8672/2022 г. на ВАС, реш. № 12077/25.11.2021 г. по адм.д. № 7894/2021 г. на ВАС, решение № 11784/18.11.2021 г. по адм.д. № 8044/2021 г. на ВАС/. По делото такива факти не се установиха.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Ш. М. А., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., съд. адр. [населено място], [улица], ет. 2, офис 7 срещу Решение № 20X/19.01.2026 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението не подлежи на обжалване.